

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 28 marca 2025 roku – godz. 19.00

GRANDIOSO **Z daleka**

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Dmytro Tkachenko skrzypce
Mykola Diadiura dyrygent

W programie:

OLEKSANDR RODIN
Holy God [9']

PĒTERIS VASKS

I Koncert skrzypcowy „Distant Light” [31']

- Andante – Adagio – Cadenza I
- Cantabile – Mosso – Cadenza II
- Con brio – Cantabile – Agitato – Cadenza III
- Tempo di valse – Andante

/przerwa/

FRANZ SCHUBERT

III Symfonia D-dur D 200 [28']

- Adagio maestoso – Allegro con brio
- Allegretto
- Menuetto (Vivace) – Trio – Menuetto da capo
- Finale (Presto vivace)

JULES MASSENET

V Suita „Sceny neapolitańskie” [12']

- La danse (Allegro)
- La procession et l'improvisateur (Lent et religieux – Allegro)
- La fête (Allegro)

DMYTRO TKACHENKO

Jest absolwentem Szkoły Muzycznej im. M. Łysenki w Kijowie i Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy, gdzie studiował pod kierunkiem Bogodara Kotorovycha i Yaroslavy Rivniak. W 1998 roku otrzymał propozycję studiów w londyńskiej Guildhall School of Music and Drama pod kierunkiem Yfraha Neamana; współpracował także z Krzysztofem Śmietaną i Davidem Takeno. Jako stypendysta Guildhall School został uhonorowany prestiżową nagrodą Concert Recital Diploma (Premier Prix); jest również laureatem wielu międzynarodowych konkursów wiolinistycznych, m.in. Konkursu im. C. Nielsena (Odense), Konkursu im. M. Łysenki (Kijów) oraz Konkursu im. T. Wrońskiego na Skrzypce Solo (Warszawa).

Jego obszerny repertuar obejmuje niemal wszystkie najważniejsze koncerty skrzypcowe od „Czterech pór roku” Vivaldiego po koncerty Schönberga i Ligetiego, liczne utwory na skrzypce i fortepian, sonaty i partity na skrzypce solo Bacha, komplet sonat Beethovena i cykl 24 Kaprysów Paganiniego.

Odbył wiele tras koncertowych po Europie, Azji i obu Amerykach; jego występy były transmitowane przez szereg europejskich stacji radiowych i telewizyjnych, m.in. przez BBC Radio 3 w Wielkiej Brytanii. Gościł w tak prestiżowych salach, jak Wigmore Hall, Barbican Centre i Cadogan Hall w Londynie, Concertgebouw w Amsterdamie, Roy Tomson Hall w Toronto, Tokyo Opera City, Teatro La Fenice w Wenecji, Liszt Academy Hall w Budapeszcie, Konzerthaus w Berlinie, Megaron w Atenach, Palau de la Música w Barcelonie, Auditorio Nacional w Madrycie i wielu innych.

Obecnie Dmytro Tkachenko wykłada w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy, prowadzi kursy mistrzowskie (ostatnio w Japonii, Korei, Singapurze, Chinach, Turcji, Polsce, na Litwie i Malcie), zasiada w jury kilku międzynarodowych konkursów. Jest współzałożycielem i dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. B. Brittena w Londynie oraz dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. M. Łysenki w Kijowie, od listopada 2023 roku pełni nadto funkcję dyrektora artystycznego Narodowego Zespołu Kameralnego „Kyiv Soloists”.

MYKOLA DIADIURA

Należy do grona najwybitniejszych dyrygentów Ukrainy, jako interpretator łączy wybitny talent muzyczny z biegłością techniczną i osobistą charyzmą. Jest absolwentem Konserwatorium Kijowskiego (1987), od 1988 roku miejscem jego działalności była Opera Narodowa Ukrainy w Kijowie.

Jego międzynarodowa kariera rozpoczęła się w 1987 roku, gdy otrzymał nagrodę specjalną Japońskiego Stowarzyszenia Dyrygentów na Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim w Tokio. Po tym konkursie Seiji Ozawa zaproponował mu staż w Boston Symphony Orchestra, gdzie studiował nie tylko u maestra Ozawy, lecz także u Leonarda Bernsteina i André Prevena.

Od 1988 roku był dyrygentem, a od 2011 dyrektorem muzycznym Narodowej Opery Ukrainy. W 1996 roku został głównym dyrygentem Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Narodowej Ukrainy – z zespołem tym Mykola Diadiura odbył liczne trasy koncertowe do Niemiec, Francji, Hiszpanii, Szwajcarii, Polski i Turcji.

Jako dyrygent gościnny współpracował z filharmoniami w Polsce, Rosji, Włoszech, Korei Południowej i Japonii, koncertował w Niemczech, Francji, Hiszpanii, Szwajcarii i Turcji, gościli go międzynarodowe festiwale, zarówno ukraińskie (Kiyv Music Fest, Muzyczne Premiery Sezonu, Festiwal „Volodymyr Krayneev zaprasza” i „Wirtuozii”), jak i zagraniczne (m.in. Bleckede Fest w Niemczech, Fête de la Musique à Sainte-Maxime, La Chaise-Dieu i Festival International de Musique Sacrée de Marseille we Francji).

W latach 2007–2012 pełnił funkcję dyrektora artystycznego szczecińskiej Filharmonii. Od 2022 roku jest szefem artystycznym Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy.

Mykola Diadiura został uhonorowany wieloma zaszczytnymi odznaczeniami, m.in. tytułem Ludowego Artysty Ukrainy (1998), Ordre des Arts et des Lettres (2005), Narodową Nagrodą im. Tarasa Szewczenki (2011) i Ordine della Stella d'Italia (2015).

GRANDIOSO

Z daleka

Oleksandr Rodin (ur. 1975) oparł swój orkiestrowy utwór **Święty Boże** („Holy God” / Святий Боже, 2022) na prawosławnym hymnie, śpiewanym w cerkwi w Wielki Piątek. Melodię wprowadza obój, a jej wielokrotnym powrotom towarzyszy solenny, nawiązujący jawnie do stylu romantycznego akompaniament smyczków, utrzymany w wolnym tempie. Dzieło zostało napisane po agresji Rosji na Ukrainę, stąd jego etyczne przesłanie, nadające sens tej wyraźnie „filmowej” partyturze. Jest to artystyczna wypowiedź o sprzeczności między człowieczeństwem a przemocą, poszukiwaniem sensu życia a nihilizmem wojny, jak również wyraz wiary w możliwość przezwyciężenia zła za pomocą religii. Zło zdaje się tryumfować w dynamicznej kulminacji, by ostatecznie rozpuścić się w spokoju, jaki dawać ma wiara. (9')

I Koncert skrzypcowy „Tālā gaisma” („Distant Light” / „Odległe światło”) łotewskiego kompozytora **Pēterisa Vaska** (ur. 1946) został napisany w latach 1996–1997 dla Gidona Kremera i jego nowopowstałej orkiestry smyczkowej „Kremerata Baltica”. Był to pierwszy utwór, jaki ów zespół nagrał. Jak się okazało, na charakter dzieła wpłynęła autobiograficzna książka Kremera. „To nostalgia z domieszką tragedii. Wspomnienia z dzieciństwa, ale także błyszczące gwiazdy oddalone o miliony lat świetlnych” – pisał o swym dziele kompozytor. Komentatorzy odnajdują w tej partyturze wpływy Arvo Pärta i Witolda Lutosławskiego.

Jednocześnie dzieło składa się z trzech epizodów, trzech solowych kadencji i epilogu. Temat główny wyłania się z ciszy i do niej powraca. Od początku słychać, że jest to muzyka z określonym przesłaniem – wyrażają je ustawicznie zmieniające się nastroje: wzniosłość, czułość, niepokój, melancholia.

Niewątpliwie do najciekawszych fragmentów koncertu należą trzy kadencje, które Vask wykorzystuje jako miejsce kumulowania napięcia – podobnie jak Dymitr Szostakowicz w swym I Koncercie skrzypcowym. Zapewne z inspiracji Szostakowiczem pochodzi dość przewrotny walc o demonicznym charakterze: przerywa on „aleatoryczny chaos” drugiego epizodu. Gdy walc powraca, staje się czymś w rodzaju ewokacji odległych wspomnień.

Partia solowa jest prawdziwie wirtuozowska – godna talentu Kremera, któremu dzieło zostało zadedykowane. (31')

Lekkość, wręcz słoneczność Haydna i Mozarta, pogoda i operowość Rossiniego (zwłaszcza w przypominającej uwerturę części pierwszej) – tak najkrócej można scharakteryzować **III Symfonię D-dur** (1815) **Franza Schuberta** (1797–1828). Nie można oprzeć się jej świeżości, a zarazem nie docenić pewnych eksperymentów z formą (jednym z nich jest na przykład brak części wolnej – podobnie jak w VII i VIII Symfonii Beethovena).

Osiemnastoletni kompozytor stworzył całą rzecz w ciągu zaledwie kilku tygodni, komponując przy okazji singspiel, trochę pieśni oraz muzykę liturgiczną. Był to okres niezwykle intensywnej twórczej Schuberta, porównywalnej z płodnością genialnego Mozarta. Przypuszcza się, że kompozytor mógł usłyszeć swe dzieło podczas prywatnego koncertu w jednym z wiedeńskich domów, opublikowano je zaś dopiero ponad pół wieku po śmierci twórcy.

Powolny, majestatyczny wstęp do części pierwszej stanie się podstawą drugiego, lirycznego tematu, stanowiącego kontrast z tematem pierwszym o nieco bardziej dramatycznym charakterze. Ogniwu drugie stanowi taneczne, niezbyt poważne *Allegretto* (w formie ABA). Część trzecia nosi wprawdzie określenie *Menuetto*, ale kompozytor chętnie oddala się od konwencjonalnego charakteru tego odchodzącego już w przeszłość dworskiego tańca, zbliża się natomiast do scherza (a odcinek środkowy przywodzi na myśl ludowego lendlera). Finałowi III Symfonii nadał Schubert rytm żywiołowej taranteli, nieodparcie kojarzący się z uwerturami oper komicznych jęgo czasów. (28')

Niewątpliwie **Jules Massenet** (1842–1912) znany jest dzisiaj przede wszystkim jako kompozytor operowy, autor nieśmiertelnego „Wertera” i „Manon”. W jego bogatym dorobku są jednak perełki, które stanowią zbyte rzadko goszczą w salach koncertowych. Dziś słuchamy piątą z siedmiu suit orkiestrowych: **Scènes napolitaines** (1864). Jej trzy części (*La danse – La procession et l'improvisateur – La fête*) grane są *attacca*. To wspomnienie Neapolu, który Massenet poznał jako student w Villa Medici, na Capri zaś mógł usłyszeć tarantelę. Neapol to dla niego nie tylko ów żywiołowy taniec i nieustanne świętowanie, lecz także religijna procesja przy wtórze bicia dzwonów (przerywana zresztą erupcjami tamtejszej witalności o zupełnie już świeckim charakterze).

Pisze Simone Ciolfi: „»Sceny neapolitańskie« mają przede wszystkim sprawiać przyjemność publiczności swą błyskotliwą orkiestracją. Niemniej jednak należy podkreślić, że pewna część tej przyjemności – prawdopodobnie niewielka, ale istotna – ma swe źródło w tym, że muzyka ta przywołuje obraz o posmaku grzesznej zmysłowości”. (12')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

02.04. MISTERIOSO **Bach historycznie**

śr., 19.00 koncert kameralny

Circle Ensemble

J. S. BACH

– Sonata c-moll na skrzypce i klawesyn BWV 1017

– Suita-Pasticcio d-moll BWV 1004/1008 (oprac. Circle Ensemble)

– Sonata G-dur na skrzypce i basso continuo BWV 1021

04.04. GOŚCIE W FILHARMONII **Tak brzmi młodość**

pt., 19.00 koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna

Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina

Krzysztof Wierciński fortepian

Rafał Janiak dyrygent

I.J. PADEREWSKI – Uwertura Es-dur

F. CHOPIN – Andante spianato i Wielki polonez Es-dur op. 22

G. MAHLER – V Symfonia cis-moll

11.04. GRANDIOSO **Pasja Janowa**

pt, 19.00 koncerty oratoryjne

13.04. Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie Chór Filharmonii Narodowej w Warszawie

Chór Akademicki im. prof. Jana Szyrockiego ZUT w Szczecinie

Karol Kozłowski tenor, Ewangelista

Artur Janda bas, Jezus

Marzena Michałowska sopran

Jan Jakub Monowid kontratenor

Aleksander Kunach tenor

Robert Gierlach bas

Przemysław Neumann dyrygent

J. S. BACH - Pasja według św. Jana BWV 245

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 28. März 2025 – 19.00 Uhr

GRANDIOSO **Aus der Ferne**

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Dmytro Tkachenko Violine
Mykola Diadiura Leitung

Programm:

OLEKSANDR RODIN
Holy God [9']

PĒTERIS VASKS
Violinkonzert Nr. 1 „Distant Light“ [31']

- Andante – Adagio – Cadenza I
- Cantabile – Mosso – Cadenza II
- Con brio – Cantabile – Agitato – Cadenza III
- Tempo di valse – Andante

/Pause/

FRANZ SCHUBERT
Sinfonie Nr. 3 D-Dur D 200 [28']

- Adagio maestoso – Allegro con brio
- Allegretto
- Menuetto (Vivace) – Trio – Menuetto da capo
- Finale (Presto vivace)

JULES MASSENET
Suite Nr. 5 „Scènes napolitaines“ [12']

- La danse (Allegro)
- La procession et l'improvisateur (Lent et religieux – Allegro)
- La fête (Allegro)

DMYTRO TKACHENKO

Er ist Absolvent der Kiewer M.-Lysenko-Musikschule und der Nationalen Musikakademie der Ukraine, wo er bei Bogodar Kotorovych und Yaroslava Rivniak studierte. Im Jahre 1998 erhielt er die Möglichkeit, an der Londoner Guildhall School of Music and Drama bei Yfrah Neaman zu studieren; außerdem arbeitete er mit Krzysztof Śmietana und David Takeno zusammen. Als Stipendiat der Guildhall School wurde er mit dem prestigeträchtigen Concert Recital Diploma (Premier Prix) geehrt; überdies ist er Preisträger zahlreicher internationaler Violinwettbewerbe – erwähnenswert sind der C.-Nielsen-Wettbewerb (Odense), der M.-Lysenko-Wettbewerb (Kiew) und der T. Wroński-Wettbewerb für Solo-Violine (Warschau).

Sein imposantes Repertoire umfasst fast alle großen Violinkonzerte von Vivaldis „Vier Jahreszeiten“ bis zu Konzerten von Schönberg und Ligeti, zahlreiche Werke für Violine und Klavier, Bachs Sonaten und Partiten für Violine solo, Beethovens sämtliche Violinsonaten und Paganinis 24 Capricci. Er unternahm Tourneen durch Europa, Asien, Nord- und Südamerika; seine Auftritte wurden von zahlreichen europäischen Radio- und Fernsehsendern (z.B. vom BBC Radio 3 in Großbritannien) übertragen. Er gastierte in renommierten Musikzentren wie der Wigmore Hall, dem Barbican Centre und der Cadogan Hall in London, dem Concertgebouw in Amsterdam, der Roy Tomson Hall in Toronto, der Tokyo Opera City, dem Teatro La Fenice in Venedig, der Liszt Academy Hall in Budapest, dem Berliner Konzerthaus, dem Athener Megaron, dem Palau de la Música in Barcelona, dem Auditorio Nacional in Madrid und vielen anderen.

Derzeit doziert Dmytro Tkachenko an der Nationalen Musikakademie der Ukraine, leitet Meisterkurse (zuletzt in Japan, Korea, Singapur, China, Polen, Litauen, Malta und der Türkei) und sitzt in der Jury mehrerer internationaler Wettbewerbe. Er ist Mitgründer und künstlerischer Leiter des Internationalen B.-Britten-Musikwettbewerbs in London und künstlerischer Leiter des Internationalen M.-Lysenko-Musikwettbewerbs in Kiew; darüber hinaus wirkt er seit November 2023 als künstlerischer Leiter des Nationalen Kammerensembles „Kyiv Soloists“.

MYKOLA DIADIURA

Er ist einer der bedeutendsten Dirigenten der Ukraine. Als Interpret verbindet er hervorragendes musikalisches Talent mit technischem Können und persönlicher Ausstrahlung. Er ist Absolvent des Kiewer Konservatoriums (1987), seit 1988 war er als Dirigent an dem Taras-Schewtschenko-Opernhaus in Kiew tätig.

Seine internationale Karriere begann 1987, als er beim Internationalen Dirigentenwettbewerb in Tokio mit einem Sonderpreis des Japanischen Dirigentenverbandes ausgezeichnet wurde. Nach jenem Wettbewerb bot ihm Seiji Ozawa ein Engagement beim Boston Symphony Orchestra an, wo er seine Ausbildung nicht nur bei Maestro Ozawa, sondern auch bei Leonard Bernstein und André Previn fortsetzte.

Ab 1988 war er Dirigent und ab 2011 Musikdirektor des Taras-Schewtschenko-Opernhouses, 1996 wurde er Chefdirigent des Sinfonieorchesters der Nationalen Philharmonie der Ukraine. Mit diesem Ensemble unternahm Mykola Diadiura ausgedehnte Tourneen nach Deutschland, Frankreich, Spanien, Polen, in die Schweiz und die Türkei.

Als Gastdirigent arbeitete er mit Philharmonien in Polen, Russland, Italien, Südkorea und Japan zusammen, konzertierte in Deutschland, Frankreich, Spanien, der Schweiz und der Türkei, und gastierte bei internationalen Festivals, sowohl im Inland (Kiyv Music Fest, Musikpremierer der Saison, Festival „Volodymyr Krayneev lädt ein“, „Virtuoson“) als auch im Ausland (Bleckede Festival in Deutschland, Fête de la Musique à Sainte-Maxime, La Chaise-Dieu, Festival International de Musique Sacrée de Marseille in Frankreich u.a.).

In den Jahren 2007–2012 war er künstlerischer Leiter der Stettiner Philharmonie. Seit 2022 wirkt er als künstlerischer Leiter des Sinfonieorchesters der Pommerschen Philharmonie in Bydgoszcz.

Mykola Diadiura wurde mit vielen Auszeichnungen geehrt, darunter mit dem Ehrentitel Volkskünstler der Ukraine (1998), dem Ordre des Arts et des Lettres (2005), dem Taras-Schewtschenko-Nationalpreis (2011) und dem Ordine della Stella d'Italia (2015).

GRANDIOSO Aus der Ferne

Oleksandr Rodin (geb. 1975) hat in seinem Orchesterstück **Holy God** („O Heiliger Gott“ / Святий Боже, 2022) eine Hymne benutzt, die am Karfreitag in der orthodoxen Kirche gesungen wird. Die von der Oboe angestimmte Melodie kehrt mehrmals wieder, mit einer in langsamem Tempo gehaltenen feierlichen Streicherbegleitung, die offenkundig auf den romantischen Stil verweist. Das Werk wurde nach der russischen Aggression gegen die Ukraine geschrieben, was dieser evident „filmischen“ Partitur eine besondere Färbung verleiht. Denn hinter der Musik verbirgt sich eine ethische Botschaft: Sie spricht vom Widerspruch zwischen Menschlichkeit und Gewalt, von der Suche nach dem Sinn des Lebens und dem Nihilismus des Krieges und ist zugleich Ausdruck des Glaubens an die Möglichkeit, das Böse mithilfe der Religion zu überwinden. Das Böse scheint im Gipfelpunkt zu triumphieren, löst sich aber schließlich in dem Frieden auf, den der Glaube bieten soll. (9)

Der lettische Komponist **Pēteris Vasks** (geb. 1946) schuf sein **Violinkonzert Nr. 1 „Tālā gaisma“** („Distant Light“ / „Fernes Licht“) in den Jahren 1996–1997 für Gidon Kremer und sein neu gegründetes Streichorchester „Kremerata Baltica“. Dies war das erste Stück, das von diesem Ensemble aufgenommen wurde. Wie sich herausstellte, wurde das Konzert durch Kremers autobiografisches Buch beeinflusst. „»Fernes Licht« ist Nostalgie mit einem Anflug von Tragik. Kindheitserinnerungen, aber auch funkelnde Sterne, Millionen von Lichtjahren entfernt“, notierte der Komponist. Kommentatoren bemerkten in dieser Partitur Reminiszenzen an Arvo Pärt und Witold Lutoslawski.

Das einsätziges Werk besteht aus drei Episoden, drei Solokadenzen und einem Epilog. Das Hauptthema taucht aus der Stille auf und kehrt zu ihr zurück. Von Anfang an ist zu hören, dass es sich hier um eine Musik mit einer bestimmten Botschaft handelt: Diverse Stimmungen – Geheimnis, Zärtlichkeit, Unruhe, Wehmut – sind ständig im Wandel.

Zu den interessantesten Stellen im Konzerts gehören zweifellos die drei Kadenzen, die Vasks – ähnlich wie Dmitri Schostakowitsch in seinem Ersten Violinkonzert – als Ort der Spannungssteigerung nutzt. Vermutlich von Schostakowitsch inspiriert ist ein ziemlich perverser Walzer von dämonischer Natur – er unterbricht das „aleatorische Chaos“ der zweiten Episode. Wenn der Walzer wiederkehrt, wird er allmählich zu einer Art Evokation ferner Erinnerungen.

Der Solopart ist wahrhaft virtuos – und entspricht vollkommen dem Talent Kremers, dem das Werk zugeeignet wurde. (31')

Leichtes, geradezu Sonniges à la Haydn und Mozart, Heiteres und Opernhafes à la Rossini (vor allem im an eine Ouvertüre erinnernden Kopfsatz) – so ließe sich die **Sinfonie Nr. 3 D-Dur** (1815) von **Franz Schubert** (1797–1828) wohl am besten beschreiben. Ihre Frische ist unwiderstehlich, gleichzeitig sind etliche Formexperimente nicht zu unterschätzen (eines davon ist zum Beispiel das Fehlen eines langsamen Satzes – wie in Beethovens Siebter und Achter Sinfonie).

Der achtzehnjährige Komponist schuf das Werk innerhalb von wenigen Wochen und komponierte nebenbei ein Singspiel, eine Handvoll Lieder und Kirchenmusik. Dies war für Schubert eine Zeit außergewöhnlicher kreativer Intensität, vergleichbar mit der Produktivität des genialen Mozart. Es wird vermutet, dass der Komponist seine Sinfonie bei einem Privatkonzert in einem Wiener Haus gehört haben könnte; sie wurde erst mehr als ein halbes Jahrhundert nach seinem Tod veröffentlicht.

Die langsame, majestätische Introduktion zum ersten Satz wird zur Grundlage für das lyrische Nebenthema, das im Kontrast zum etwas dramatischeren Hauptthema steht. Dann erklingt ein tänzerisches, wenig seriöses *Allegretto* (in ternärer Form). Der dritte Satz wurde zwar als *Menuetto* bezeichnet, doch entfernt sich der Komponist bewusst vom konventionellen Charakter dieses altmodisch werdenden höfischen Tanzes und nähert sich einem Scherzo an (der mittlere Abschnitt kann man mit einem Ländler assoziieren). Dem Finale der Sinfonie D-Dur verlieh Schubert den Rhythmus einer schwungvollen Tarantella, der deutlich an Ouvertüren von Buffo-Opern jener Zeit erinnert. (28')

Zweifellos ist **Jules Massenet** (1842–1912) heute vor allem als Opernkomponist bekannt, als Schöpfer von „Werther“ und „Manon“. Sein reiches Oeuvre enthält jedoch auch schöne Stücke, die in den Konzertsälen viel zu selten aufgeführt werden. Heute hören wir die fünfte der sieben Orchestersuiten: **Scènes napolitaines** (1864). Die drei Sätze (La danse – La procession et l'improvisateur – La fête) werden attacca gespielt. Dies ist eine Erinnerung an Neapel, das Massenet als Student in der Villa Medici kennenlernte, auf Capri konnte er wiederum eine Tarantella hören. Den Charakter der hektischen italienischen Stadt gibt nicht nur der lebhaft tanz wieder, sondern auch eine religiöse Prozession, vom Glockengeläut begleitet – auch dort aber tritt die lokale Vitalität (völlig säkularer Natur) zutage.

Simone Ciolfi schreibt: „Die »Scènes napolitaines« sollen dem Publikum in erster Linie durch ihre brillante Orchestrierung gefallen. Dennoch muss betont werden, dass ein gewisser Teil dieses Vergnügens – wahrscheinlich gering, aber bedeutsam – daher rührt, dass die Musik ein Bild mit einem Hauch sündiger Sinnlichkeit heraufzubeschwören scheint“. (12')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Unsere Konzertempfehlungen:

02.04.

MISTERIOSO

Bach historisch aufgeführt

Mi, 19.00

Kammerkonzert

Circle Ensemble

J. S. BACH

– Sonate c-Moll für Violine und Cembalo BWV 1017

– Suite-Pasticcio d-Moll BWV 1004/1008 (bearb. v. Circle Ensemble)

– Sonate G-Dur für Violine und Basso continuo BWV 1021

04.04.

ZU GAST IN DER PHILHARMONIE

So klingt die Jugend

Fr, 19.00

sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester

der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität Warschau

Krzysztof Wierciński Klavier

Rafał Janiak Leitung

I.J. PADEREWSKI – Overture Es-Dur

F. CHOPIN – Andante spianato et Grande polonaise brillante Es-Dur
op. 22

G. MAHLER – Sinfonie Nr. 5 cis-Moll

11.04.

GRANDIOSO

Die Johannes-Passion

Fr, 19.00

Oratorienkonzerte

13.04.

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

Chor der Nationalphilharmonie in Warschau

Akademischer Chor „Prof. Jan Szyrocki“

So, 19.00

der Westpommerschen Technischen Universität in Szczecin

Karol Kozłowski Tenor, Evangelist

Artur Janda Bass, Jesus

Marzena Michałowska Sopran

Jan Jakub Monowid Countertenor

Aleksander Kunach Tenor

Robert Gierlach Bass

Przemysław Neumann Dirigent

J. S. BACH - Johannespassion, BWV 245

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT:

KONCERTMISTRZ /
KONZERTMEISTER
Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE

Edyta Wolańska
Maria Nowak
Olga Rozmus
Izabela Wojciechowska
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Alina Krzyżewska
Joanna Hajkiewicz
Wioletta Borkowska
Maciej Musiał
Marcin Kieruczenko
Anna Majewska

II SKRZYPCE / 2.VIOLINE

Robert Smoliński
Anna Przerwa
Magdalena Pajestka
Joanna Ostaszewska
Miłosz Kosmal
Łukasz Górewicz
Małgorzata Borowiecka
Alicja Poręba
Aleksandra Górską
Patrycja Kozak

ALTÓWKI / BRATSCHE

Wojciech Mazur
Ewa Jungiewicz
Dominika Kotlicka
Ludmiła Rusin
Magdalena Micke
Izabela Joniec
Aleksandra Majewska
Zuzanna Walenciak

WIOLONCZELE / CELLI

Tomasz Szczęsny
Yesong Lee
Klara Świdrów
Natalia Wesołowska
Ihor Chilipik
Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Paweł Jędrzejewski
Wojciech Gunia
Robert Możejewski
Jan Gottschling

FLETY / FLÖTEN

Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Drężek

OBOJE / OBOEN

Mateusz Żurawski
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLARINETTEN

Bogusław Jakubowski
Krzysztof Baturó

FAGOTY / FAGOTTE

Edyta Moroz
Zbigniew Kania

WALTORNIE / HÖRNER

Oleksandr Melnychenko
Dmitrij Wdowiczenko
Katarzyna Sułkowska
Dawid Kostrzewa

TRĄBKI / TROMPETEN

Marcin Olkowski
Sławomir Kuszvara
Bogdan Rymaszewski

PUZONY / POSAUNEN

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkas

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Dariusz Jagiełło

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzchowski
Krzysztof Kollątaj*
Antonina Kadur*
Michał Kram*

*gościnnie / als Gast

INtonacje | Dojrzałe oblicze piękna INtonationen | Reifes Antlitz der Schönheit Ola Medvey-Gruszka

Druga odsłona projektu fotograficznego Oli Medvey-Gruszki INtonacje jest połączeniem świata sztuki z inicjatywą społeczną.

Do projektu zaproszono panie w różnym wieku, z różnych środowisk, a łączy je dojrzałość. Stąd podtytuł projektu.

Niezależnie od wieku, wykonywanego zawodu, statusu społecznego każdy chce czuć się pięknym i spełnionym. A co to właściwie oznacza? Dla jednych piękno ducha, dla innych wysportowana sylwetka, dla wielu to po prostu czuć się dobrze we własnej skórze.

Dojrzałość to przywilej, to setki historii wertowanych latami, ciało jak mapa wspomnień. Dojrzałość to życie.

Ta wystawa to manifest dostojnego piękna, które łączy wszystkie bohaterki zdjęć. Każda jest zupełnie inna, każda tak samo intrygująca. Portrety rzucają wyzwanie współczesnym kanonom. Na scenę wchodzi doświadczenie.

Die zweite Folge des Fotoprojekts INtonationen von Ola Medvey-Gruszka ist eine Verschmelzung der Kunstwelt mit einer sozialen Initiative.

Zu dem Projekt wurden Frauen unterschiedlichen Alters und unterschiedlicher Herkunft eingeladen. Was sie eint, ist ihre Reife. Daher auch der Untertitel des Projekts.

Unabhängig von Alter, Beruf oder sozialem Status möchte sich jeder schön und erfüllt fühlen. Und was bedeutet das eigentlich? Für die einen ist es die Schönheit des Geistes, für die anderen wiederum eine athletische Figur, für viele ist es einfach das Wohlfühlen in der eigenen Haut.

Reife ist ein Privileg. Es sind Hunderte von Geschichten, die man im Laufe der Jahre durchblättert, ein Körper ist wie eine Landkarte der Erinnerungen. Reife ist Leben.

Diese Ausstellung ist ein Manifest der würdevollen Schönheit, die alle Heldinnen der Fotos vereint. Jede ist völlig anders, jede ist gleichermaßen faszinierend. Die Porträts fordern den zeitgenössischen Kanon heraus. Die E r f a h r u n g kommt zum Vorschein, offenbart sich in ihrer ganzen Pracht.

Galeria dostępna jest dla odwiedzających w:

soboty: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

niedziele: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Goście koncertów mogą odwiedzić galerię bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

GALERIA POZIOM 4

HELMUT NEWTON. MUSIC & PORTRAITS

29.03.2025 – 29.06.2025

Helmut Newton – niemiecko-australijski fotograf mody, kontrowersyjny, przez jednych okrzyknięty geniuszem, przez innych obrazoburcą. Pozostawił tak indywidualne i ikoniczne dzieła, że każda próba usystematyzowania jego twórczości nie jest łatwa. Jego ponadczasowe prace prawdopodobnie są najczęściej publikowanym fotografiami w historii i wciąż zaskakują, oczarowują, niepokoją.

W szczecińskiej Filharmonii prezentujemy niemal czterdzieści oryginalnych plakatów zaprojektowanych przez Helmuta Newtona do własnych wystaw – z Paryża, Wenecji, Mediolanu, Tokio, Turynu, Nowego Jorku, Hamburga, Kopenhagi, Wiednia, Londynu, Salzburga i Berlina – które charakteryzują trzy główne nurty jego twórczości: modę, akty i portrety.

Wystawę plakatów uzupełniają portrety muzyków nawiązujące do specyfiki tego miejsca. Mamy tu portrety tak niebanalnych osobowości jak Mick Jagger czy David Bowie, których Helmut Newton portretował wielokrotnie; zobaczymy też Luciana Pavarottiego: we fraku, głęboko skoncentrowanego tuż przed wyjściem na scenę, sfotografowanego w 1993 roku w Monte Carlo dla „Vanity Fair”.

Helmut Newton – deutsch-australischer Modefotograf, von den einen als Genie gepriesen, von den anderen als Bilderstürmer bezeichnet. Er hat so individuelle und ikonische Werke hinterlassen, dass jeder Versuch, sein Oeuvre zu systematisieren, nicht einfach ist. Seine zeitlosen Werke sind wahrscheinlich die meistveröffentlichten Fotografien der Geschichte – sie verblüffen, verzaubern und verstören weiterhin.

In der Stettiner Philharmonie präsentieren wir fast vierzig Originalplakate, die Helmut Newton für seine eigenen Ausstellungen – in Paris, Venedig, Mailand, Tokio, Turin, New York, Hamburg, Kopenhagen, Wien, London, Salzburg und Berlin – entworfen hat; sie vertreten drei Hauptstränge in seinem Oeuvre: Mode, Akt und Porträt.

Die Plakatausstellung wird durch Porträts von Musikern ergänzt, die auf die Besonderheit des Ortes anspielen. Es handelt sich um Darstellungen von so ungewöhnlichen Persönlichkeiten wie Mick Jagger oder David Bowie, die Helmut Newton bei vielen Gelegenheiten porträtiert hat; wir können auch Luciano Pavarotti bewundern – im Frack, hochkonzentriert, kurz bevor er auf die Bühne geht (der Sänger wurde 1993 in Monte Carlo für „Vanity Fair“ fotografiert).

HELMUT NEWTON FOUNDATION

ELLE

za ks
sprawny wyposazeni

MULTI PROJEKT
— hale stalowe i szklane —

BMW
Bońkowscy

prestiz

eska

WP

Informacje:

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30

tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20

infolinia +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00

w piątek w godz. 13.00–20.00

w sobotę w godz. 12.00–16.00

oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament:

Zachęcamy do zakupu abonamentów na następujących zasadach: przy zakupie przez jedną osobę co najmniej siedmiu (7) biletów normalnych/ulgowych na dowolnie wybrane koncerty* organizowane przez Filharmonię obowiązuje zniżka 15% od każdego biletu. Przy zakupie abonamentu przysługuje również zniżka na zakup produktów w sklepie Filharmonii.

Bilety grupowe:

Przy zakupie co najmniej piętnastu (15) biletów normalnych na jeden koncert.

Więcej: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w repertuarze.

*z wyłączeniem koncertów:

10 i 11.01.2025, 13.06.2025.

Informationen:

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr

Tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20

Info +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr

am Freitag 13.00–20.00 Uhr

am Samstag 12.00–16.00 Uhr

und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 10.00–16.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach folgenden Regelungen zu erwerben:

Beim Kauf von mindestens sieben (7) normalen/ermäßigten Tickets Eintrittskarten für beliebig ausgewählte Konzerte* der Philharmonie durch eine Person gilt ein Rabatt 15% auf jede Karte. Beim Kauf eines Abonnements erhalten Sie außerdem einen Rabatt auf den Kauf von Produkten im Philharmonie-Shop.

Gruppentickets:

Beim Kauf von mindestens fünfzehn (15) normalen Tickets pro Konzert.

Mehr Infos: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

*mit Ausnahme der Konzerte:

10 u. 11.01.2025, 13.06.2025.

Mecenas Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Patron Sezonu Artystycznego 2024/2025

STRABAG
WORK ON PROGRESS

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

Znajdą nas Państwo / Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszczecin
instagram.com/filharmoniaszczecin
x.com/filharmoniaSZN
youtube.com/filharmoniaszczecin
filharmonia.szczecin.pl